

"கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள்!"

இந்தப் புத்தகத்தை, தூத்துக்குடி பேராசிரியர்
ரெத்தினம் ஐயா - தாமிரபரணி
அறக்கட்டளையின் தாமிரசபையில் -
இணையதளத்தில் வெளியிட்டார்கள்.

கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள் தாயுமானவர்

தாயுமானவர் வாழ்ந்த சமுதாயத்தில்-- மதச் சண்டைகள் நடைபெற்ற
வண்ணம் இருந்தன.

சமயச் சார்பில்லாப் போர்வையைப் போர்த்திக்கொண்டு ---அரசும்---
இதில் தலையிடாமல் கையைப் பிசைந்து கொண்டும் ஊமைபோல்
பார்த்துக் கொண்டும் இருந்தது.

நம் நாட்டுத் தருக்கப்பூசல்களையும்--- பிறவற்றையும் கண்ட
தாயுமானவது,

கல்வி--- அறிவைத் தருமென்றும், அவ்வாறு ---கற்றவேண்டியவற்றை
கற்றும், அக்கல்வி கூறியபடி-- நடக்காத கற்றவர்களைக் காட்டிலும்,
கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள் என்று--- பறைகிறார் தாயுமானவர்.

அந்த காலத்தில் --வேதங்களையும், உபநிஷதங்களையும் மற்றும் பல
தத்துவங்களையும்-- நன்கு கற்றறிந்த --பல பண்டிதர்கள் இருந்தார்கள்.

அவர்களுக்குள்-- எப்போதும் வாத விவாதங்கள் நடக்கும். சில
சமயங்களில் --துறவிகளும் --இதில் ஈடுபடுவர். வாதத்தில் --அவர் இவரை
வென்றார், இவர்-- அவரை வென்றார் என்று ஒரே போட்டிதான்.

சில சமயங்களில்-- அவை அர்த்தமுள்ளதாகவும், பல சமயங்களில்
வார்த்தை ஜாலங்களாகவும்-- அவை இருந்தன.

பண்டிதர்களுக்கிடையே பலத்த போட்டி, பொறாமை- நிலவியதுண்டு.
சோகம் என்னவென்றால்-- இவர்களில் பலரும் மெய்ப்பொருளை அடைய
முயற்சி கூட செய்யவில்லை என்பதே.

தான் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்ட மார்க்கத்தை-- மனவறுதியுடன்
விடாமல் பின்பற்றி --முக்தியடைய வேண்டுமேயன்றி, வெட்டி வாதத்தால்
ஆவது என்ன?

அறிஞர்களிடத்தில் வாதம் செய்து வென்று, வாதம் செய்து தோற்றவர்க்கு--
- தண்டனை தருவது, அனைத்து காலத்திலும் இருந்த ஒன்று,-- சம்பந்தர்--
சமணர்களிடத்தும், வில்லிபுத்தூராரிடம் அருணகிரியும் --வென்றதாக
குறிப்புகள் உள்ளன.

நாம் கற்ற கல்வியை கொண்டு, வடமொழி பண்டிதரிடத்தில்-- அவர்
கூறும் உபநிடதங்கள், தமிழிலேயும் உள்ளது என --மேற்கோள் காட்டி
அவற்றை .தமிழ் அறிஞரிடமோ, வடமொழியில்-- நான்கு வரி
வசனங்களை சொல்வேன். அவை-- வேதத்தில் உள்ளது-- என்று
சொல்கிறார் தாயுமானவர்.

மேலும், ஞான நீதி நூல்களே-- முக்திபேறுக்கு வழி என்று உரைத்தால்,
கர்மம் --முக்தியம் என்றும், கர்மமே என்றால் --முன்கூறிய ஞானமே
என்று உரைத்து, வெல்லாமல் --உண்மை பொருளை வெல்லாமல்---

எவரையும் கலக்கமுறச் செய்து வெல்வேன்? என்று சொல்கிறார் தாயுமானவர்.

நான் கற்ற -- இந்த அறிவும் செயலும் முக்தி தருமோ? தராது, ஆதலால் -- கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள் என்கிறார் தாயுமானவர்.

தாயுமானவர் சொல்வது-- மிகச்சரி. காரணம்? என்ன வென்றால்...விவரம் இல்லாத பொழுது பிரச்சனையில்லை.

கல்வி-- நல்லதுதான். ஆனால்-- கற்றவன் விவரமானவன் இல்லை. அரைகுறை விவரம் உள்ளவன். முழுதுணர்ந்த அறிஞர்-- மிகமிகக் குறைவு. மிகவும் அரிது.

"கற்றது கைமண்ணளவு..கல்லாதது உலகளவு..." இதைச் சொல்வது யார்? "உற்ற கலைமடந்தை ஓதுகிறாள்." கலைமாதுவே இப்படிச் சொன்னால்...நாமெல்லாம்?

நாம் கற்ற அரைகுறை ஞானம் மிகக் கொடியது. இது-- முதலில் தானே சரி..மற்றவர் தவறு என நினைக்க வைக்கும். அது மும்மலத்தின் முதல் படியான மாயை.

"கடவுளைக் காட்டமுடியாத கல்வி-- எனக்குத் தேவையில்லை" என்று சொன்னார் பள்ளிக்கூடம் போகாத--- இராமகிருஷ்ணர். ஏட்டுக்கல்வியைப் பற்றி கூறுகிறார்.....

"எந்த அறிவைப் பெற்றால்--இறைவனை அடையலாமோ-- அதுதான் மெய்யறிவு. பிற எல்லாம்-- வீணை."

"ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்களை-- ஒருவன் படித்திருக்கலாம். இறைவனிடம் பக்தி உண்டாகாவிட்டால்-- எல்லாம் வீண்தான். விவேக-வைராக்கியம் இல்லையெனில் -அவன்-- வெறும் பண்டிதன் மட்டும்தான்.

"வெறும் நூலறிவு --ஒன்றுக்கும் உதவாது. இசைக்கருவி வாசிப்பது பற்றி-- மக்கள் வக்கணையாக --வாயினால் பேசலாம்.

ஆனால்- அதைக் கையில் எடுத்து வாசித்துக் காட்டுவதற்கு-- மிகவும் திறமை வேண்டும்.

மிக உயர்ந்த தத்துவங்களைக் குறித்துப் பேசுவது சுலபம். ஆனால் அந்தத் தத்துவங்களை நடைமுறையில் கொண்டு வருவது மிகவும் கடினமானது."

“வெறும் படிப்பினால்-- என்ன பிரயோஜனம்? சாதனை-- செய்ய வேண்டும். தவம் --பழக வேண்டும். இறைவனைக் --கூவிக் கூவி அழைக்க வேண்டும்.

கடல் தூரத்தில் இருக்கும்போது--- “ஓ ஓ ஓ” என்று --ஓசை கேட்கிறது. அருகில் சென்றால்—அதன்மேல்-- பல கப்பல்கள் போவதையும், பறவைகள் பறப்பதையும், அலைகள் ஓயாமல்-- வீசுவதையும் பார்க்கலாம்.”

“புத்தகம் படிப்பதால் மட்டும்--- இறை அனுபவம் கிடைப்பதில்லை. படிப்புக்கும் அனுபவத்துக்கும் --வெகு தூரம்.

இறைவனைக் கண்ட பிறகு-- புத்தகம், சாத்திரம், விஞ்ஞானம் இவைகளெல்லாம் வெறும் வைக்கோல் குப்பை என்ற உணர்வு ஏற்படும்.”

கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள் நல்லவர்கள் ;
கற்று அறிவில்லாத என்
கர்மத்தை என் சொல்கேன் ? மதியை என் சொல்லுகேன் ?
கைவல்ய ஞான நீதி

நல்லோர் உரைக்கிலோ, கர்மம் முக்கியம் என்று
நாட்டுவேன் ; கர்மம் ஒருவன்
நாட்டினா லோ, பழைய ஞானமுக்கியம் என்று
நவிலுவேன் ; வடமொழியிலே

வல்லான் ஒருத்தன்எவரவும் த்ரா விடத்திலே
வந்ததா விவகரிப்பேன் ;
வல்ல தமிழறிஞர் வரின், அங்ஙனே வடமொழியின்
வசனங்கள் சிறிதுபுகல்வேன் ;

வெல்லாமல் ஒருவரையும் மருட்டிவிட வகைவந்த
வித்தை என் முத்திதருமோ ?
வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நன் னிலைபெற்ற
வித்தக சித்தர்கணமே!

தாயுமானவர் சொன்ன-- சிந்தனையை ஏற்போம். அவர் வழியில் --
செல்வோம். ஆனந்தமடைவோம்! ஆனந்தம் -ஆனந்தம்- ஆனந்தமே!!
வாழத்தெரிந்திடில் ஆனந்தமே!!!